

۱۰ سالگی صادق هدایت سایه‌ای بر سو داستان نویسی معاصر ایران

هم عربت و حسرت رمان از داستن رفته مقاومیتی عام و کهن هستند که در ادبیات همه‌ی زمان‌ها بارتاب پافته و با چینی مهیاری سیاری از آثار مهم ادبی جهان را می‌توان در پیووند یا یکدیگر دید.

پیگاههای سیری
از سوی دیگر تاثیر برجی از دغدغه‌های فکری هدایت را بر نویسنده‌گان بعد از او نمی‌توان نادیده گرفت. یکی از این دغدغه‌ها از میان رفتن دوران پاشکوه باستان است که در آثار هدایت به ناسیونالیسمی افرادی، و به انتقاد برخی بیگانه‌ستیز و نژادپرستانه می‌اجماد.

سیاری از منتقدان، به ویژه در دو دهه‌ی گذشته این چنین از نوشه‌های هدایت را بررسی کرده‌اند. یکی از این نوشه‌ها هدایت، بوف کور و ناسیونالیسم کار پژوهشگر تاریخ و ادبیات ایران مالحه‌ای آجودانی است.

آجودانی در این کتاب می‌نویسد که هدایت در دوره‌ای می‌زیست که سیاری از روش‌نگران، جهان ایرانی خود را در ایران باستان می‌جستند و تباهی‌ها و عقب ماندگی‌های اجتماعی و فرهنگی را به سلطه‌ی اعراب و تحمل اسلام به ایرانیان نسبت می‌دادند.

در مواردی که تاری هم نیست و تا امروز ادامه پائمه انتقاد به پاورهای خرافی و آداب و رفتار مسلمانان با سیاست افرادی ایران باستان توان است که گاهی به ناسیونالیسم و

تفنن و داروی
برخی از اثار هدایت تفنن و آزمایش در قالب هایی است که او با نumeه‌های آنها از طریق زبان فرانسوی آشنا شده بود. برخی دیگر حاصل دلزدگی یا أحساس و قیفه روش‌نگرانی در یک دوران خاص تاریخی است که از روح حاکم بر همان دوره تاثیر گرفته است.

صادق هدایت چهار سال پیش از خودکشی در نامه‌ای به دوستش حسن شیبد نورایی نوشت: ... خیال دارم یک چیز وقیع و مسخره

سایه‌ای بر سو داستان

درست بکنم که اخو تو باشد به روی همه. شاید توانم چاپ بکنم. اهمیت ندارد. ولیکن این آخرین حریة من است تا اقلای توی دلشان تکویند فلانی خوب خریود.

از نumeه‌های تفنن هدایت در انواع ادبی، میتوان به داستان علمی - تخلیلی س. گ. ل. ل. ۱۳۲۶) اشاره کرد. در برخی دیگر از اثار او نیز چنین های تأثیرالیستی پر رنگ‌تر است.

برخی از منتقدان شماری از آثار مهم دهه‌های چهل و پنجاه، از جمله 'ملکوت' بهرام مادافی و 'شازده' احتجاج هوشنگ گلشیری را الهام گرفته از بوف کور تلقی می‌کنند. بر این اساس روح کلی بوف کور جستجوی زیبایی یا حسرت ادبیت فرض می‌شود که ظاهرا در این دو رمان نیز به چشم می‌خورد.

برخی از اثار هدایت تفنن فارسی محسوب می‌کنند، پیشتر خاطره، گزارش و ثبت مشاهده‌های است که به بیان شفاف و ساده حکایت می‌شوند و فاقد ویژگی‌های ساختاری نوع داستان کوتاه هستند.

پرسه فویان اواز ادبی
هدایت به دنبال فرم‌های مختلفی که در پایان قرن نوزدهم و آغاز قرن بیستم، به ویژه در ادبیات غرب و روسیه انجام شده بود نظر داشت. داستان‌های کوتاه روسی و در وله اول آثار آنتوان چخوو، و آثار نویسنده‌گان آلمانی زبان، به ویژه فراتس کاتکا به لحاظ فرم و محظوظ در کار او تاثیر گذاشت.

هدایت داستان نویس را با معیارهای

بند ادبی غربی نمی‌توان نویسنده‌ی

صاحب سبک داستانه اوبه جزئی

صريح و سرزنشه وطنی که در سیاری

از آثارش وجود دارد، به لحاظ فرم و

ساختار داستان به شیوه و سبک

خاصی پاییند نبود.

شخص ترین اثرش بوف کور
الغلب در طبقه پندي ادبیات سور تالیستی جا می‌دهند. منتقدان در دو داستان کوتاه زنده‌به گورو سه قطره خون نیز برخی از ویژگی‌های این نوع را برچسته می‌بینند. با این همه این اتساب اگر دقیق و درست هم باشد به معنای سورتاپیست بودن هدایت نیست.

هدايت همزمان با آثار سورتاپیستی خود، داستان‌هایی چون عروسک پشت پرده و 'طلب امریزش رانیز' نوشت که داستان‌هایی رتالیستی به شمار می‌روند.

صادق هدایت را پیش‌کلام داستان نویسی مدرن ایران می‌دانند. رد ویژگی‌های ادبی کار هدایت را در نویسنده‌گان پس از او دشوار بتوان گرفت. ظاهرا هدایت آغازگر راهی بوده که دیگران از آن به سمت‌های مختلف رفته و می‌روند.

صادق هدایت ۱۹۰۴) در تهران متولد شد و ۴۸ سال بعد در پاریس خودکشی کرد. روز تولد هدایت در سال ۲۰۱۳ میلادی با ۱۶ فوریه مصادف است. نخستین داستان هدایت، 'زنده به گور' حدود هشتاد سال پیش (۱۳۰۸) منتشر شد.

از آن زمان تا کنون تقریباً تمام داستان نویسان مطرح ایرانی کار خود را در ادامه‌ی راهی می‌دانند که هدایت گشاینده و ستاره‌ی تابان آن معرفی می‌شود؛ گرچه او در نیمه‌ی دوم عمر خود داستان کوتاه مکثر نوشت یا منتشر نکرد، و در هر حال در ۱۵ سالی که پس از انتشار 'بوف کور' (۱۳۱۵) زنده بود موفق به خلق اثری قوی تر از این رمان نشد.

از جمازواده تا داستان کوتاه

آثار صادق هدایت به جز داستان های کوتاه و بلند، سیار متنوع اند؛ از تقد و ترجمه‌ای ادبی تا گردآوری قصه‌های عامیانه و فولکلوری از طنز و انتقاد اجتماعی تا برگردان متنوع کهنه به فارسی؛ از نمایشنامه تا نوشت‌هایی در فواید گیاهخواری و...

در میان آثار هدایت داستان‌های او قصشی ویژه‌دارند. آنچه داستان نویسی مدرن و معاصر ایران خوانده می‌شود، به طور جدی و مشخص با هدایت آغاز می‌شود. این واقعیت به معنای آن نیست که به لحاظ ادبی چیزی به عنوان 'سبک هدایت قابل تشخیص باشد که دیگران از آن متاثر شده باشند.

کاری که کسانی مانند محمد علی جمالزاده و علی اکبر دهخدا پیش از هدایت انجام دادند، از نظر ساده نویسی و راه نادن و ازگان عامیانه یا غیرفاخر به زبان ادبی، برابر داستان نویسی پسترنی مناسب فراهم کرد اما با تعریف‌های ادبیات مدرن در زائر (نوع) داستان کوتاه قرار نمی‌گیرند.

نوشت‌های مجموعه 'پکی بود پکی' نبود جمالزاده که برخی از تدوین کنندگان تاریخ ادبیات معاصر

<p>می کند؛ گاری که تو در شر اتحام دادی، من در نظم کلمات خشن و سقط اعمام داده ام که به نتیجه‌ی رحمت آن ها را رام کرده‌ام... هدایت از زبان راوی بوف کور می گوید، اگر حالات‌ضمیم گرفتم که بنویسم، فقط برای این است که خودم را به سایه‌ام معروفی بکنم... او تاکید می کند که من فقط برای سایه‌ی خودم می نویسم ...</p> <p>با استفاده از همین تعبیر شاید بتوان گفت سایه‌ی هدایت نزدیک به هشت دهه است که بر داستان نویسی معاصر ایران گستره شده و اگر تاثیر کار اورا در آثار نویسنده‌گان بعدی توان به دقت نشان داد، حضور این سایه قابل انکار نیست.</p>	<p>آن‌ها، یعنی بیانی که رئالیزم در صنعت ایجاد می کند، نیست. نفوذ یک ایده آلیزم سمجح و نافذ است که صنعت را در تقاطع حساس واقع شده‌ی خود ایده آلیزم می کند.</p> <p>نیما در این نامه که شاهدی بر داشت وسیع توریک و آشنازی گستردگی او با داستان تویی مدرن جهان است پس از بررسی چنین‌های مختلف داستان‌های رئالیستی هدایت به این نتیجه می‌رسد که در این آثار انسان به مسایلی پرخورد می کند که با آن مقنار رئالیزم که نویسنده خود را ملزم به رعایت از اقتضای آن می کند، خیلی منافع دارد.</p>	<p>سایه‌ی سکون و گستره</p> <p>نیما به ارزش‌های راهگشای کار هدایت آشنا بود و استقاده‌هایش به او زمانی به شکل نقد ادبی و با استدللهای شفاف فنی بیان می‌شد و زمان دیگری متوجه مضمون آثار کسی است که به قول او انگار نمی‌خواهد در دنیای بدون انتحرار و حشت زندگی کند.</p> <p>بینانگذار شعر توریان نامه و پس از استقاده‌های فراوان به کاستی‌های کار هدایت از منظر داستان نویسی مدرن، نثر او را می‌ستاند و تلاش‌های او در این زمینه را هم سنگ کار خود در شعر عنوان</p>	<p>چندان آشکار و قابل اعتنایست. نویسنده‌ی بوف کور در دهه پایانی عمرش به نوشتن آثاری چون علویه خانم و حاجی آقا می‌پردازد که سوای تمام ارزش‌هایی که از چنین طنز و استقاده اجتماعی دارند به لحاظ سبک و چنبه‌های مدرنیستی ادبی گامی به عقب محسوب می‌شوند.</p>	<p>بعض‌ا به بیگانه‌ستیزی مبدل می‌شود. آجودانی تحقیر اعراب را در داستانی مانند طلب آمرزش (در مجموعه سه قطه‌های خون) نژادپرستانه ارزیابی می‌کند که به باور او چنبه‌ی هنری داستان را به کلی مخدوش کرده است.</p> <p>از بوف کور به حاجی آقا</p>
		<p>در بخش دوم کتاب، آجودانی بوف کور را در ارتباط با دیگر آثار هدایت بررسی می کند و از جمله نتیجه‌ی می‌گیرد که زن اثیری در این داستان همان پروین دختر ساسان است که با سلطه اسلام به کاتنه استحصاله پیدا کرده است.</p> <p>از بوف کور تفسیرهای گوناگون ارائه شده و آجودانی در کتاب خود تاکید می کند که تحلیل او از این اثر یکی از تفسیرهای ممکن است و الزاماً آخرین و بهترین نیست.</p> <p>در مورد میران و چگونگی تاثیر صادق هدایت بر نویسنده‌گان معاصر ایران تاکون آثار دقيق و قابل اعتنای کمتر منتشر شده است. این واقعیت را نیز نمی‌توان نادیده گرفت که چنبه‌های پرقدرت برقی از داستان‌های هدایت در نوشته‌های بعدی خود او نه تنها حفظ نشده که در مواردی نقی شده است.</p> <p>به عبارت دیگر تاثیر مثبت آثار مهم هدایت بر روی کار خودش نیز</p>		